

Dosar nr. 2rc-695/17

D E C I Z I E

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

în următoarea componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Maria Ghervas
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de reprezentantul debitorului „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, prin intermediul avocatului Iamandii Vasile,

în cauza civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Dubăsari cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de „Mobitec Construct“ SRL,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2017, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Selevestru Irina privind încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia, din contul administratorului și unicului asociat al „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a sumei bănești cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente,

C O N S T A T Ă :

La 15 iulie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Dubăsari a expediat prin trimitere poștală în adresa Curții de Apel Chișinău o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de „Mobitec Construct“ SRL (volum I, f.d. 2-4; 50), invocând incapacitatea de plată a întreprinderii date.

Prin încheierea instanței de insolabilitate din 01 august 2016 (volum I, f.d. 51), s-a admis spre examinare cererea introductivă, s-a dispus punerea sub observație a „Mobitec Construct“ SRL prin desemnarea Irinei Selevestru în calitate de administrator provizoriu, cu indicația ca în perioada de observație deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu, au fost puse sub sechestru bunurile și corespondența comercială ale „Mobitec Construct“ SRL și s-a interzis întreprinderii înstrăinarea

bunurilor sale, cu excepția bunurilor perisabile sau celor ce își pierd iminent valoarea, înstrăinarea cărora a fost permisă cu acordul prealabil al administratorului provizoriu.

Prin hotărârea instanței de insolvență din 29 septembrie 2016 (volum I, f.d. 140-142), s-a admis cererea introductivă, s-a constatat starea de insolvență a „Mobitec Construct“ SRL, fiindu-i intentată procedura simplificată a falimentului, s-a înlăturat administrația „Mobitec Construct“ SRL de la gestionarea patrimoniului întreprinderii și a fost desemnată Selevestru Irina în funcția de lichidator al „Mobitec Construct“ SRL.

Prin încheierea instanței de insolvență din 29 septembrie 2016 (volum I, f.d. 143), s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al „Mobitec Construct“ SRL, Selevestru Irina, pentru perioada provizorie în sumă de 10 000 lei și s-a încasat remunerația dată, precum și au fost compensate cheltuielile aferente în sumă de 650 lei, din contul factorilor de decizie ai „Mobitec Construct“ SRL, în beneficiul Irinei Selevestru.

La 19 mai 2017 lichidatorul a înregistrat la Curtea de Apel Chișinău un demers privind numirea lui Coțofan Denis în calitate de reprezentant al „Mobitec Construct“ SRL (vol. I, f.d. 231), care a fost admis prin încheierea judecătoarei Maria Moraru din aceeași dată (vol. I, f.d. 232-233).

Prin hotărârea instanței de insolvență din 05 iunie 2017 (vol. I, f.d. 240-242), s-a aprobat raportul final al lichidatorului și bilanțul de lichidare al „Mobitec Construct“ SRL, s-a încetat procesul de insolvență în forma falimentului simplificat în privința „Mobitec Construct“ SRL și s-a lichidat „Mobitec Construct“ SRL, cu radierea întreprinderii din Registrul de stat al persoanelor juridice, fiind considerate stinse creanțele creditoriale și debitoriale ale „Mobitec Construct“ SRL.

Prin încheierea instanței de insolvență din 05 iunie 2017 (vol. I, f.d. 243-244), a fost admisă cererea lichidatorului privind încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente (vol. I, f.d. 231A), fiind dispusă încasarea în beneficiul acestuia, din contul administratorului și unicului asociat al „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a sumei de 106 070, 5 lei cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente.

La 20 iunie 2017 reprezentantul debitorului „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a declarat, prin intermediul avocatului Iamandii Vasile, recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2017 (vol. I, f.d. 251-254), solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, a susținut că încheierea contestată a fost pronunțată în cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2017, privitor la desfășurarea căreia, Coțofan Denis, în calitatea sa de reprezentant al debitorului, nu a fost legal înștiințat, prin ce au fost încălcate prevederile Codului de procedură civilă și Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 referitoare la înștiințarea judiciară.

În același context, a precizat că în conformitate cu art. 70 alin. (13) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierea instanței de insolvență prin

care achitarea remunerației lichidatorului și compensarea cheltuielilor aferente se trece în obligația organelor de conducere ale debitorului, urmează a fi emisă cu citirea membrilor respectivi ai organelor de conducere, rigoare ce nu a fost respectată, or Coțofan Denis, în calitate sa de administrator al debitorului, în defavoarea căruia a fost emisă încheierea contestată, nu a fost legal înștiințat despre petrecerea ședinței de judecată din 05 iunie 2017.

De asemenea, a invocat că, Coțofan Denis nu a fost legal înștiințat nici despre petrecerea adunării creditorilor din 01 martie 2017, în cadrul căreia a fost stabilit cuantumul onorariului fix al lichidatorului.

La 02 august 2017 reprezentantul debitorului „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a declarat, prin intermediul avocatului Iamandii Vasile, recurs suplimentar împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2017 (vol. II, f.d. 27-31), solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, cât și compensarea cheltuielilor de judecată din contul debitorului .

În motivarea recursului suplimentar, a indicat că cererea lichidatorului privind încasarea în beneficiul său a sumei de 106 070, 5 lei cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente, a fost admisă de instanța de insolabilitate în lipsa dovezilor ce ar confirma volumul și complexitatea muncii prestate de lichidator.

În aceeași ordine de idei, a specificat că instanța de insolabilitate nu și-a motivat încheierea de admitere a cererii respective, fiind astfel încălcate garanțiile unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cu referire la fondul soluției contestate, a susținut că achitarea remunerației lichidatorului și compensarea cheltuielilor aferente urma a fi trecută în obligația administratorului debitorului doar în ipoteza constatării că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii falimentului, după cum statuează art. 70 alin. (13) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, iar instanța de insolabilitate a constatat această stare de fapt prin aprecierea arbitrară a probelor.

A explicat că la materialele cauzei se află următoarele acte cărora instanța de insolabilitate le-a dat o apreciere arbitrară prin constatarea lipsei de bunuri ale debitorului: (1) factura fiscală seria XT nr. 2884182 din 01 martie 2010, din care rezultă că „Mobitec Construct“ SRL deține în proprietate un bun (turn de telecomunicații); (2) un înscris prin care Coțofan Denis explică lichidatorului că acest turn de telecomunicații se află în raionul Orhei și a fost construit pentru ÎM „Eventis Mobile“ SRL, care nu și-a achitat integral datoria față de „Mobitec Construct“ SRL pentru bunul respectiv; și (3) bilanțul „Mobitec Construct“ SRL la data de 01 ianuarie 2016, în care la capitolul 2 (active circulante), rândul 140 (materiale), sunt incluse materiale în sumă totală de 1 240 047 lei, care au fost introduse și în bilanțul de lichidare.

A anexat actul de constatare nr. 036c-2/2017 din 07 iulie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Mațarin Anatolie, care consemnează existența turnului de

telecomunicații nominalizat în raionul Orhei și explicațiile lui Prodan Petru, care a relatat că în anii 2007 – 2008 a activat în cadrul „Economicsistem“ SRL și că turnul dat a fost construit de „Economicsistem“ SRL pentru „Mobitec Construct“ SRL.

A invocat că instanța de recurs urmează să administreze acest înscris, fiindcă reprezentantul debitorului a fost în imposibilitate să-l prezinte instanței de insolvență, nefiind legal înștiințat despre examinarea cauzei.

A notat că lichidatorul a depus două cereri similare privind încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente: (1) cererea din 19 aprilie 2017, care nu este cusută, ci alipită la materialele dosarului, sub nr. de ordine 231A, ceea ce indică, că a fost anexată ulterior; și (2) cererea din 04 mai 2017, în care lichidatorul atestă cheltuielile masei debitoare ale „Intanser“ SRL în sumă de 106 070, 5 lei, adică, cheltuieli legate de o altă întreprindere decât „Mobitec Construct“ SRL.

A concluzionat că încheierea din 05 iunie 2017 este prematură, instanța de insolvență neelucidând circumstanțe importante pentru aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

La 25 august 2017 instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (vol. II, f.d. 41), dar aceștia nu au valorificat dreptul procedural respectiv.

Studiind materialele dosarului și raportând cele constatate la prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa integral încheierea instanței de insolvență și a restitui cauza spre rejudecare din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, Hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Ținând cont de faptul că încheierea contestată a fost pronunțată la 05 iunie 2017, iar recursul a fost declarat la 20 iunie 2017, acesta se consideră a fi declarat în termen.

Conform art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Colegiul relevă că examinând recursul potrivit Secțiunii 1 Cod de procedură civilă, acesta nu se va implica în esența fondului litigiului judecat de instanța de insolvență, ci va verifica în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii contestate.

Art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 102 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, Instanța înștiințează prin citație participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții

privitor la locul, data și ora ședinței de judecată sau la locul, data și ora efectuării unor acte de procedură. Citațiile și înștiințările se înmânează participanților la proces, martorilor, experților, specialiștilor, interpreților astfel încât aceștia să se poată pregăti de proces și să se prezinte la timp în fața instanței.

Conform art. 105 alin. (1) Cod de procedură civilă, Citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată.

Art. 6 alin. (1)-(2) și (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că Citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolvență din oficiu. În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare instanței de insolvență în condiții de contradictorialitate. În celelalte cazuri, se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă în măsura în care nu contravin unor dispoziții expres prevăzute de prezenta lege. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Potrivit art. 70 alin. (13) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierea instanței de insolvență prin care achitarea remunerației lichidatorului și compensarea cheltuielilor aferente se trece în obligația organelor de conducere ale debitorului, urmează a fi emisă cu citarea membrilor respectivi ai organelor de conducere.

Din conținutul normelor enunțate rezultă cu certitudine că la emiterea încheierii din 05 iunie 2017, prin care a fost dispusă încasarea în beneficiul lichidatorului, din contul administratorului și unicului asociat al „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a sumei de 106 070, 5 lei cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente, acesta urma a fi citat în mod obligatoriu prin scrisoare recomandată cu aviz de primire.

În acest context, Colegiul reține că la materialele dosarului nu se regăsește nicio dovadă a faptului că, Coțofan Denis, în calitatea sa de administrator al debitorului, ar fi fost legal citat despre locul, data și ora ședinței de judecată din 05 iunie 2017, în cadrul căreia a fost emisă încheierea contestată, ceea ce denotă încălcarea normelor procesuale privind înștiințarea judiciară, care sunt aplicabile speței.

Colegiul reține că examinarea în instanța de insolvență a cauzei civile la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Dubăsari cu privire la intentarea procesului de insolvență față de „Mobitec Construct“ SRL a decurs în cadrul a patru ședințe de judecată: 1) 29 septembrie 2016, ora 14.30; 2) 17 noiembrie 2016, ora 14.30; 3) 06 martie 2017, ora 10.00; și 4) 05 iunie 2017, ora 10.30.

Coțofan Denis a fost prezent în ședința de judecată din 29 septembrie 2016, fapt confirmat prin procesul-verbal al acesteia (vol. I, f.d. 137-138) și, respectiv, a luat cunoștință de dispozitivul hotărârii instanței de insolvență din aceeași dată, prin care, *inter alia*, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor și prima

adunare de raportare pentru data de 17 noiembrie 2016, ora 14.30.

Art. 102 alin. (4¹) Cod de procedură civilă stipulează că Participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, dar în speță, această normă nu a avut vocația de a exonera instanța de insolvabilitate de la necesitatea citării lui Coțofan Denis pentru ședința de judecată din 05 iunie 2017, or art. 70 alin. (13) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede expres citarea membrilor organelor de conducere ale debitorului la emiterea încheierii judecătorești prin care se trece în obligația acestora achitarea remunerației lichidatorului și compensarea cheltuielilor aferente.

În ceea ce privește argumentul recurentului precum că nu a fost legal înștiințat nici despre petrecerea adunării creditorilor din 01 martie 2017, în cadrul căreia a fost stabilit cuantumul onorariului fix al lichidatorului, Colegiul explică, că argumentul dat indică asupra încălcării de către instanța de insolvabilitate a normelor procesuale doar în sensul imposibilității invocării acestuia la emiterea încheierii din 05 iunie 2017, nefiind pasibil de examinare propriu-zisă de către instanța de recurs, având în vedere limitele judecării recursului potrivit Secțiunii 1 Cod de procedură civilă.

În continuare, Colegiul reține că în conformitate cu art. 270 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, În încheierea judecătorească se indică motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă.

În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, include și dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (hotărârea Artico împotriva Italiei din 13 mai 1980, seria A nr. 37, par. 33), dreptul nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate“, adică în mod corect examinate de instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina instanței obligația de a purcede la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (hotărârea van de Hurk contra Olandei din 19 aprilie 1994, seria A nr. 228, par. 59).

În speță, Colegiul constată că în încheierea instanței de insolvabilitate din 05 iunie 2017, motivele care au determinat concluziile acesteia sunt absente, adică obligarea lui Coțofan Denis, în calitatea acestuia de administrator și unic asociat al debitorului, la plata sumei de 106 070, 5 lei cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente, nu rezultă din cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, în raport cu legislația guvernantă, cu atât mai mult cu cât Coțofan Denis a fost privat de a prezenta observațiile sale.

Colegiul reiterează că trecerea în obligația lui Coțofan Denis a achitării remunerației lichidatorului și compensării cheltuielilor aferente putea fi dispusă doar în cazul constatării că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu

pot acoperi cheltuielile procedurii falimentului.

Totuși, încheierea contestată nu conține motivele acestei constatări, după cum este deficitară sub aspectul dat și hotărârea instanței de insolvabilitate din 05 iunie 2017, prin care s-a încetat procesul de insolvabilitate în forma falimentului simplificat în privința debitorului, hotărâre ce a fost casată integral prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ri-242 din 23 august 2017 (vol. II, f.d. 18-25).

Constatarea lipsei de bunuri ale debitorului este prematură, după cum a fost expus și în decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ri-242 din 23 august 2017, în condițiile în care instanța de insolvabilitate nu a apreciat următoarele probe care se află la materialele dosarului: (1) factura fiscală seria XT nr. 2884182 din 01 martie 2010, din care rezultă că „Mobitec Construct“ SRL a contractat de la „Economicsistem“ SRL lucrări de montare a unui obiect de telecomunicații în valoare de 1 240 047, 33 lei (vol. I, f.d. 35); și (2) un înscris prin care Coțofan Denis explică lichidatorului că acest obiect de telecomunicații se află în raionul Orhei și a fost construit pentru ÎM „Eventis Mobile“ SRL, care nu și-a achitat integral datoria față de „Mobitec Construct“ SRL pentru bunul respectiv (vol. I, f.d. 65).

Mai mult, din actul de constatare a rezultatelor inventarierii valorilor bunurilor materiale incluse în masa debitoare din 21 noiembrie 2016 (vol. I, f.d. 174) rezultă că inventarul bunurilor a avut loc doar la sediul „Mobitec Construct“ SRL în satul Cocieri, raionul Dubăsari, adică nu a fost verificată existența turnului de telecomunicații la adresa indicată de Coțofan Denis.

Colegiul notează că recurentul a anexat la cererea de recurs suplimentar actul de constatare nr. 036c-2/2017 din 07 iulie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Mațarin Anatolie (vol. II, f.d. 33-39), care consemnează existența turnului de telecomunicații nominalizat în raionul Orhei și explicațiile lui Prodan Petru, care a relatat că în anii 2007 – 2008 a activat în cadrul „Economicsistem“ SRL și că turnul dat a fost construit de „Economicsistem“ SRL pentru „Mobitec Construct“ SRL.

Art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă permite instanței de recurs să examineze recursul declarat potrivit Secțiunii 1 Cod de procedură civilă inclusiv pe baza materialelor anexate la recurs, însă Colegiul relevă că actul de constatare nr. 036c-2/2017 din 07 iulie 2017, întocmit de executorul judecătoresc Mațarin Anatolie, nu este pertinent în lumina limitelor judecării unui astfel de recurs, referindu-se la fondul cauzei, dar urmează a fi luat în considerare de instanța de insolvabilitate la faza rejudecării.

În subsidiar, cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de insolvabilitate a emis încheierea din 05 iunie 2017 în lipsa dovezilor ce ar confirma volumul și complexitatea muncii prestate de lichidator, Colegiul reține că și sub acest aspect, încheierea contestată conține carențe în motivare.

Potrivit art. 70 alin. (3) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de

coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Conform art. 70 alin. (12) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, Cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile de publicare, notificare, convocare și comunicare a actelor de procedură efectuate de către administrator/lichidator vor fi suportate din patrimoniul debitorului.

Astfel, stabilind suma de 106 070, 5 lei ca fiind în corespundere cu onorariul fix al lichidatorului și cu cheltuielile aferente, instanța de insolvență urma să prezinte algoritmul de calcul al sumei respective în raport cu acțiunile efectuate de lichidator, în baza probelor aflate la materialele dosarului, cercetate prin prisma legislației aplicabile, rigoare care a fost încălcată.

De asemenea, nu este clar de ce lichidatorul a înregistrat două cereri identice privind încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente – prima la 19 aprilie 2017 (vol. I, f.d. 231A), care este alipită la materialele dosarului contrar Instrucțiunii referitoare la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, aprobate prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 04 februarie 2014, iar a doua la 04 mai 2017 (vol. I, f.d. 222), după cum nu este clar nici motivul din care în ambele cereri lichidatorul atestă cheltuielile masei debitoare ale „Intanser“ SRL în sumă de 106 070, 5 lei, adică, cheltuieli legate de o altă întreprindere decât „Mobitec Construct“ SRL, iar instanța de insolvență a omis să dea apreciere acestor circumstanțe.

Sintetizând cele expuse mai sus, Colegiul consideră că încălcarea normelor procesuale de către instanța de insolvență, manifestată prin omiterea înștiințării lui Coțofan Denis la emiterea încheierii din 05 iunie 2017 și prin lipsa motivării încheierii date, care reliefează lipsa puterii de convingere a acesteia, conduce la necesitatea rejudecării cauzei, instanța de recurs neavând posibilitatea de a soluționa prin decizie problema în fond.

Rejudecând cauza, instanța de insolvență urmează să țină cont de încălcările identificate și să emită o încheiere legală și întemeiată.

Cu referire la solicitarea recurentului de compensare a cheltuielilor de judecată din contul debitorului, Colegiul reține următoarele.

Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Având în vedere că actul judecătoresc prin care se decide rejudecarea cauzei nu echivalează cu atribuirea unei sau altei părți a câștigului de cauză, Colegiul constată că la această fază a procesului, solicitarea recurentului de compensare a cheltuielilor de judecată este neîntemeiată.

Din considerentele enunțate, Colegiul consideră necesar să trimită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul declarat de reprezentantul debitorului „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, prin intermediul avocatului Iamandii Vasile.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2017, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Selevestru Irina privind încasarea remunerației și compensarea cheltuielilor aferente, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia, din contul administratorului și unicului asociat al „Mobitec Construct“ SRL, Coțofan Denis, a sumei bănești cu titlu de remunerație și compensare a cheltuielilor aferente și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Maria Ghervas

Luiza Gafton